

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

De små steder: Nykøbing Falster

Der er ingen børn blandt de 37 medlemmer i LM-kredsen i Nykøbing Falster. Alligevel fylder børnearbejdet en del i forsamlingens bevidsthed, nemlig synet for, at byens yngste skal høre om Jesus. Mission og omsorg præger den enkelte LM'ers daglige liv, hvilket vidner om mennesker, der har kontakt med tilgivelsen i Jesus og kraften i troens nye liv. De tre bibelkredse og det ugentlige bedemøde er vigtige for at få næring til troen, fortæller formand Søren Pedersen.

Desuden danner missionshuset ramme for et diakonalt tilbud til vanskeligt stillede familier og for LM-frimenigheden Lolland-Falster Kirken, og her er der børn og unge.

50 år med bibelcamping

I år fejrede LM's bibelcamping i Sønderjylland jubilæum.
600 mennesker spiste kage og hørte indslag fra gamle dage som en del af fejringen

AF KAJA LAUTERBACH

I 1969 holdt LM for første gang bibelcamping i Sønderjylland. De første fem år var det på lejrstedet Solbakken og siden da på Haderslev Næs, og her blev 50-års jubilæet fejret i weekenden 20.-21. juli.

Dan Månsson, der er åndeligt ansvarlig for bibelcamping på Haderslev Næs, fortæller, at pladsen var fuldt belagt i jubilæumsweekenden. Lørdag aften deltog mere end 600 i aftenmødet i den nye hal, og blandt dem var mange tidligere bærende kræfter og ildsjæle for bibelcamping.

Fortid og nutid
Fortid og nutid blev flettet sammen i jubilæumsweekenden. Lørdag aften prædi-

kede LM's tidligere generalsekretær Leif Rasmussen, og derefter kunne alle nyde jubilæumslagkage. Både før og efter kaffen var der forskellige indslag, hvor blandt andet tidligere udvalgsformænd fortalte fra gamle dage. Aftenen sluttede med en lovsangssamling.

Lørdag aften var der også mulighed for at se en gammel film fra bibelcamping omkring 1972. Dan Månsson oplevede, at folk – også mange yngre – syntes, at det var hyggeligt.

"Det var vigtigt at finde balancen, hvor jubilæum og tilbageblik ikke overskyggede, at vi også har bibelcamping i nutiden," siger han.

Søndag formiddag prædikede LM's nuværende generalsekretær Søren Skovgaard Sørensen ved en festgudstjeneste.

FOTO: JENS FREDENSBORG

Brunson takker danskerne for forbøn

"Jeres bønner har været med til at få mig ud af Tyrkiet," siger tidligere fængslet missionær

FOTO: DANSK EUROPAMMISSION

"Jeg er meget taknemmelig for jeres bønner. De har været med til at holde mig oppe under min fængsling."

Det siger den amerikanske præst Andrew Brunson i en video på Dansk Europamissions hjemmeside. Her takker han sammen med sine kone, Norine, alle de danskere, der har bedt for dem i de to år, hvor han sad fængslet i Tyrkiet.

"I skal vide, at jeres bønner har været med til at få mig ud af Tyrkiet, men Gud havde også gang i noget meget større, nemlig at bringe bønner ind i regionen, så en dag vil I få at se, at I var

med til noget, der var meget større end at få mig ud af fængslet," siger han, og Norine Brunson tilføjer:

"Vi ville ønske, vi kunne takke jer personligt, og vi vil gerne give hver af jer et stort knus, hvis vi mødes en dag."

Prøvelser er Guds plan
Andrew Brunson flyttede til Tyrkiet i begyndelsen af 1990'erne. Her var han præst i kystbyen Izmir. I oktober 2016 blev han fænglet af de tyrkiske myndigheder, og i oktober 2017 blev han kendt skyldig i medvirken til terror.

Den amerikanske regering gik aktivt ind i sagen, og efter

stort pres – og økonomiske sanktioner – fra præsident Trump over for præsident Erdogan, blev Brunson løsladt med henvisning til allerede udstået straf.

Andrew Brunson siger til Kristeligt Dagblad, at han ser sine prøvelser som en del af Guds plan.

"Som kristen har jeg ikke andet valg end at tilgive dem, der har gjort mig ondt og fortsætte med at udbrede Jesu budskab."

Har fået det sværere
Under præsident Recep Tayyip Erdogan er den sunnimuslimske nationalisme

blevet udbredt i Tyrkiet.

"Det gør, at kristne er en af de grupper, der har fået det sværere," siger Pola Rojan Bagger fra Mellemfolkeligt Samvirke.

Ifølge Henrik Ertner Rasmussen, generalsekretær for Dansk Europamission, er der ikke noget, der tyder på, at presset på de kristne i Tyrkiet vil mindskes.

"Ikke mindst personer, der er konverteret fra islam til den kristne tro, har det svært i det nuværende politiske miljø, hvor der er en voksende opfattelse af, at man skal være sunnimuslim for at være rigtig tyrker." *kl*

JESPER NOER ►► Den nye sender giver os meget bedre muligheder for at sprede budskabet om Jesus til de mange unåde i Centralasien

Ni volontører i LM's internationale mission

Fire unge rejste til Tanzania den 1. august. To af dem skal være bogvolontører i Soma Biblia i henholdsvis Arusha og Dar es Salaam, og de to andre skal arbejde i den lutherske kirkes børnehave/børnehjem i Iringa.

Den 19. august rejser fem unge til Cambodja. To skal undervise i engelsk ud fra Church of Siem Reap, to skal arbejde i børnehaven hos Daughters of Cambodia, og en skal undervise missionærbørn i dansk og undervise i engelsk på Phnom Penh Bible School.

Læs mere om volontørerne på plakaten, der følger med Tro & Mission. *kl*

339 elever på LM's skoler

Så er det ved at hverdag efter sommerferien, og der er igen elever på LM's skoler. Dog starter to af efterskolerne, Solgården og Sædding, først op søndag den 18. august.

- Luthersk Missions Højskole i Hillerød: 44 elever
- STU-uddannelsen i Stubbekøbing: 16 elever. 13 bor på skolen, og tre er dagelever.
- Stubbekøbing Efterskole: 40 elever. Her forventer man at kunne begynde byggeriet af en ny værelsesfløj i september, fortæller forstander Ivan Jakobsen.
- Sædding Efterskole: 84 elever. Forstander Mads Kofod-Hessellund fortæller, at valgfaget "Marathonløb" er gjort permanent.
- Løgumkloster Efterskole: 65 elever. Forstander Jørn Nørgaard glæder sig over, at det er 15 flere end sidste skoleår og fortæller, at det betyder, at der i år er fire klasser: to 9.klasser og to 10.klasser, ligesom der har været behov for at ansætte en lærer mere.
- Efterskolen Solgården: 90 elever. Skolens nye forstander, Claus Pihl, fortæller, at han er klar. "Jeg ved bare ikke helt, hvad jeg er klar til, men heldigvis har jeg mange medarbejdere, der er vant til at starte elevhold op," siger han. *kl*

AF KAJA LAUTERBACH

Silkevejen er en betegnelse, som dækker over en serie sammenkoblede ruter gennem Centralasien og Syd-asien. Denne handelsrute havde i flere tusinde år stor betydning for handlen mellem vesten og Asien, men ruten blev også brugt til at sprede nyheder, kultur, religion og information over store afstande.

For flere hundrede år siden overtog handelsskibe syd om Indien imidlertid transporten af handelsvarer, og Silkevejen døde ud.

"Men nu er Silkevejen blevet "genåbnet", fortæller

FOTO: NOREA.DK

En radiosender af samme type som senderen på Silkevejen.

Jesper Noer, der er kommunikations- og mediemedarbejder hos Norea, i et nyhedsbrev.

"Nu er det det kristne budskab og de kristne værdier, der bliver spredt langs den oldgamle rute - lige gennem

hertet af Centralasien," skriver han.

I løbet af foråret har Trans World Radio nemlig etableret en stor 200.000 watt radiosender i det stærkt muslimske Centralasien, og den 10. juni blev Silkevejs-senderen taget i brug

"Den nye sender giver os meget bedre muligheder for at sprede budskabet om Jesus til de mange unåde i Centralasien, men det er også en fantastisk nyhed for de kristne, som er forhindrede i frit at dele troen med deres landsmænd, og for hvem radioen i årevis har været den eneste kilde til oplæring i troen," skriver Jesper Noer.

ESSENS ►

Lad flere nådegaver få plads

AF HENRIK P. JENSEN
LANDSFORMAND
HPJ@DLM.DK

Paulus skriver om opbyggelsens mangfoldighed (1 Kor 14) og opmuntrer især til at stræbe efter at tale profetisk, for "den, der taler profetisk, taler til mennesker, til opbyggelse, formaning og trøst." Han fremhæver nådegavens effekt på "en ikke-troende eller en udenforstående", der kommer for første gang: han "ser sig selv som afsløret" og vil "falde på sit ansigt, tilbede Gud og ud-bryde: Gud er virkelig hos jer."

Ingen tvivl om, at prædikanten og prædiken har en helt central og bærende del af forkyndelsen i menigheden, men vi må ikke glemme den gudgivne mangfoldighed af nådegaver, som også rummer profeten og evangelisten. Det er Gud, der vil, at der skal være den mangfoldighed: "Hvad da, brødre? Når I kommer sammen, har den ene en salme, en anden belæring, én har en åbenbaring, én har tungetale, en anden har tolkningen. Alting skal være til opbyggelse" (v.26). Menighedens fællesskab skal bære præg af hele Guds mangfoldighed i forkyndelsen. Hvorfor? Fordi vi ved, det fører til opbyggelse, formaning og trøst.

Vi trænger til at høre alle de røster, Gud har givet os. Der er intet farligt og bekym-

rende ved det, for det er båret og villet af Gud selv, hans Ord og hans Ånd. "Alt skal gå sømmeligt og ordentligt til," det vil sige, at intet må bryde Guds vilje eller skabe uro, så Guds ord ikke kan høres. Men Guds orden er også, at forkyndelsen er spredt ud på flere: "han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op" (Ef 4,11f). Her nævnes evangelisten også som et redskab over for de hellige. Hvorfor? Fordi de har brug for, at der er nogen, der bare brænder for at fortælle om Jesus.

Det er ikke kun prædikanten, Gud har velsignet os med. Vi må ransage os selv,

om vi i vores kultur og tradition i praksis utilsigtet er kommet til at undertrykke nådegaverne som profet og evangelist, fordi vi har været under pres i forhold til for eksempel tjenestedeling og et deraf følgende meget stort fokus på nådegaverne hyrde og lærer. Er vores udfordring i LM, at vi har stoppet alle fire nådegaver ned i prædikanten? Er det derfor, vi ikke kan finde vej i praksis, så også nådegaverne som profet og evangelist kan udfoldes af ikke-prædikanten? Det kommer ud af balance, hvis vi ikke også får gjort lige så meget for at fremme nådegaverne som profet og evangelist som selvstændige nådegaver, så de må blive til velsignelse for troende, ikke troende og helt udenforstående.

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave
i193 for 3. kvartal 2019
v192 for 2. kvartal 2018

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Birger Reuss-Schmidt, ansv. red.
E brs@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelsesholdninger.

Abonnement
Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 20. august 2019.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM
Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

SOFIE AMALIE STENDER ENKJÆR ►► Det der ord: nåde – folk snakkede om, at det bare betød gratis. Men gratis hvad?

Fik et personligt forhold til Gud

Sofie har altid vidst, at der er en Gud, men først gennem venskabet med kristen gymnasiekammerat lærte hun ham selv at kende

AF ANNIKA RØNNE SCHMIDT, LMH-ELEV

"Det hjælper mig at se til-bage på mit liv og se, hvor-dan Gud har grebet ind, for det er jeg overbevist om, at han har," siger Sofie Amalie Stender Engkjær på 19 år. Sofie har gået på Luthersk Missions Højskole på for-årsholdet 2019, men det lå bestemt ikke i kortene, at det var en kristen højskole, Sofie skulle bruge sit sab-batår på.

Kulturkristen baggrund Sofie er vokset op i en kul-turkristen familie, som har flyttet meget rundt i blandt andet Danmark, Sverige og Kina.

"Jeg har altid vidst, at der var en Gud, men jeg havde ikke noget personligt for-hold til ham," udtaler Sofie – og hun oplevede ikke mødet med Gud som et lys fra en klar himmel. "Det har virkelig været en proces, men jeg tror, det startede så småt inde i mig, dengang jeg startede på Ørsted Gymnasium," siger hun.

I midten af 1.g fik Sofie nyrebækkenbetændelse, og det ændrede noget i hende. Hun blev mere taknemmelig for livet og begyndte at bede hver aften.

Mor foreslog KFS Efter Sofies sygdomsforløb begyndte hun at søge efter en ny omgangskreds. "Halvejs i 2.g sagde min

►► Det har været en kamp at komme ind i det kristne fællesskab. Det har virkelig været åbne arme, og folk er så søde, men alle kender bare hinan-den og søger auto-matisk sammen

Sofie Amalie Engkjær

Sofie (forrest) og to af de øv-rige LMH-elever i fuld gang med at bage til en hyggeaf-ten på højskolen.

mor så: 'Hvad med om du opsøger KFS?'" fortæller hun. Sofie kendte ikke så me-get til Kristeligt Forbund for Studerende, men hendes mor havde lært KFS at ken-de gennem en veninde på arkitektstudiet. Sofie tog mod til sig og skrev til KFS. Hun blev invi-teret med til nogle GYM-aftener, som KFS holdt for gymnasieelever. Her be-gyndte hun at lære lidt om Jesus, og hun begyndte at læse i Bibelen.

Kristne venner Efter et par måneder i KFS tog Sofie med på KFS' som-merlejr STIK. Her blev hun veninder med Lærke Søes, som kom i samme KFS-gruppe. De to begyndte at læse bogen *Gud for skeptikere* sammen det følgende år. "Jeg tror, Gud har givet mig Lærke til at hjælpe mig med at forstå mere om det at være kristen," fortæller Sofie. Venskabet og følgeskabet i troen har også haft stor be-tydning for Lærke: "I snakken med Sofie er jeg blevet mindet om, at det virkelig er vildt – og mærke-ligt – at Gud er os nær hele tiden, og at Jesus valgte at dø for hele verdens skyld". Lærke lægger særligt vægt på, hvordan det at skulle forklare Sofie, hvad hun troede på, har været både givende og udfordrende. Samtidig har samtalerne

med Sofie også åbnet Lær-kes øjne for, at hun udeluk-kende er et redskab i Guds hænder. "Sofies tro er et vidnes-byrd for mig om, at menne-skens tro – også min egen – er totalt afhængig af Guds indgriben. Det indebærer også, at Sofies tro er fuld-stændig ude af mine hæn-der," siger Lærke.

Det kristne fællesskab Før Sofie startede på LMH i januar 2019, ønskede hun sig brændende en "kristen familie". Men det har været en kamp at komme ind i det kristne fællesskab. "Det har virkelig været åbne arme, og folk er så søde, men alle kender bare hinanden og søger automa-tisk sammen," siger hun og tilføjer, at hun følte sig anderledes og kæmpede med tanker som: Hvor hører jeg mon til? Retorikken i de kristne kredse var også svær at

håndtere. "Det der ord: nåde – folk snakkede om, at det bare betød gratis. Men gratis hvad?" griner Sofie. **Uforståelig kristendom** Sofie var selv meget opsø-gende over for den kristne tro, hvilket har ført til, at hun er kristen i dag. Men hun er blevet overrasket over, hvor få nye kristne hun møder, og derfor advarer hun: "Jeg synes, det er lidt ind-spist en gang imellem. Der er stort fokus på at have kristne venner og en kristen kæreste, og jeg tror, det nog-le gange kan skræmme folk lidt væk," siger hun. Det at starte op i en LMU, hvis man ingen baggrunds-viden har, kan være svært, fordi det er svært at forstå, hvad der bliver sagt. "Det ville være godt at have steder for søgende. Da jeg startede i LMU, turde jeg overhovedet ikke stille spørgsmål. Det virkede

►► Jeg er virkelig taknemmelig for at være veninder med en, som er ny i troen. Men først og fremmest er jeg egentlig bare glad for at kende Sofie, fordi hun er en vir-kelig god ven

Lærke Søes

skræmmende og lidt for kri-stent." **Venskab med nye kristne** Når det handler om at åbne kristendommen for andre, nævner Lærke Søes, at det er vigtigt at invitere dem med gang på gang, også selvom man har fået et 'nej' flere gange.

"Det er ret afgørende, at vi som 'gamle' kristne følges med nye kristne til kristne arrangementer. Og også in-viterer dem med til fødsels-dage og andre sociale ar-rangementer. For vi har alle brug for nogen at følges med – om vi er nye i troen eller ej," mener hun. Samtidig peger hun også på, at det er vigtigt, at der er plads til at lære mere om Jesus på sin egen måde: nogle gennem samtaler, andre gennem bibelstudie-grupper, alpha-kurser eller lejre. Sofie og Lærke startede med at tale tro sammen, men er med tiden blevet tætte veninder: "Jeg er virkelig taknemme-lig for at være veninder med en, som er ny i troen. Det er givende på rigtig mange må-der. Men først og fremmest er jeg egentlig bare glad for at kende Sofie, fordi hun er en virkelig god ven," fortæl-ler Lærke.

PETER EDLEF NISSEN ►► Vi skal forkynde Kristus, og hvis vi i stedet forfalder til at tale sex med mennesker fra LGBT-miljøet, bliver det deres dagsorden

Det skal ikke handle om sex, men om Jesus

Der er forskel på at møde en repræsentant fra en ideologisk bevægelse og det enkelte menneske med en anden seksualitet, mener frimenighedspræst og forfatter til bogen "Det enestående liv"

AF ROLF W. JØRGENSEN

Hvis man som almindelig dansker følger med i nyhedsmedierne, vil man ret ofte støde på artikler om personer med alternative former for seksualitet eller deres synspunkter om menneskets identitet. Forkortelsen LGBT+, der refererer til de engelske ord Lesbian, Gay, Bi, Trans, som på dansk er lesbisk, bøsse, bi- og trans-seksuel, er blevet så kendt, at det for personer med andre synspunkter næsten kan virke, som om LGBT-miljøet har overtaget dagsordenen med det, der også kaldes Queer-ideologien. Den går grundlæggende ud på, at seksualitet er noget flydende, som man selv kan eksperimentere med for at finde ud af, hvem man er.

"Historien om, hvordan det er sket, går tilbage til ungdomsoprøret i 1968 og omvæltningerne dengang – herunder ændringen af synet på seksualitet og samfundsliv," siger Peter Edlef Nissen, der er præst i Bramming Frimenighed. Han skrev i 2018 bogen *Det enestående liv*, hvor han argumenterer for cølibatet som et evangelium for ugifte og kristne. Den udkom på Credo Forlag, som er en del af Forlagsgruppen Lohse.

Peter Edlef Nissen forklarer, at det er centralt, at homo-bevægelsens dagsorden bliver betragtet som en del af en større frihedskamp, hvis tænkning går tilbage til ungdomsoprøret og porno-

►► Det seksuelle er blevet meget væsentligt for folks identitet og livs-mening, hvilket jo kan være svært at forstå som kristen, fordi for os er det Kristus

Peter Edlef Nissen

"Vi skal gøre os umage med at møde LGBT-miljøet med ydmyghed," siger Peter Edlef Nissen, der er præst i Bramming Frimenighed. Her står han for gudstjenesten Trinitatis Søndag i år.

ens frigivelse.

Dengang gik unge imod traditioner og autoriteter i en higen efter noget nyt og anderledes i forhold til det liv, tidligere generationer havde levet.

"Det var også et opgør med kristne normer og kristen tænkning, og det er én af årsagerne til, at homo-bevægelsen har vind i sejlene. En anden årsag er, at medierne behandler denne minoritet af mennesker som en majoritet og giver dem langt større taleret og indflydelse, end deres gruppe egentlig er berettiget til," siger han.

"For eksempel bliver transseksualitet omtalt igen og igen, som om det er normalt, selv om det reelt er en anormalitet og noget usædvanligt – også antalsmæssigt."

Frimenighedspræsten har en teori om, at den megen opmærksomhed er udtryk for noget større i samfundet som helhed, nemlig ideen om, at såkaldt seksuel frigørelse og seksuel selvrealisering kan skabe livets lykke.

Hvordan møde dem?

Peter Edlef Nissen understreger, at det er vigtigt i mødet med LGBT-miljøet at

være opmærksom på, at det ikke er entydigt.

"Der er forskel på at møde en repræsentant fra en ideologisk bevægelse og det enkelte menneske med en anden seksualitet eller en seksuel problemstilling. Derfor skal vi gøre os umage med at finde ud af, hvem vi har med at gøre, og møde dem med ydmyghed," anbefaler præsten der har studeret teologi i England, hvor han også har fungeret som præst et par år.

"Kirken og kristne i almindelighed har tidligere haft en tendens til at virke bedrevende og fordømmende. Men hvis vi skal i dialog med disse mennesker og have mulighed for at sætte en anden dagsorden i form af evangeliet, skal vi lære at lytte. Hvor er de i deres liv og verden?" spørger Peter Edlef Nissen.

"Det er vigtigt at forstå, at det seksuelle er blevet meget væsentligt for folks identitet og livs-mening, hvilket jo kan være svært at forstå som kristen, fordi for os er det Kristus."

Sexfikseret samfund

Peter Edlef Nissen mener, at samfundet gør til noget specielt at have en anormal

seksualitet.

"Kirken beskyldes ofte for at være sexfikseret, men det er samfundet, der er blevet det. Vi er nødt til at forholde os til det, men vi skal ikke løbe efter deres dagsorden, ved at gøre det seksuelle til det væsentlige," siger han.

"Anormal seksualitet er imidlertid ikke anderledes end så mange andre former for brudthed, vi kan opleve som mennesker. Vi har alle vores at kæmpe med."

Han peger på, at der i homo-tænkningen ligger en idé om, at der er noget forløsende ved at udleve seksuelle lyster – for så bliver man lykkelig.

"For os kristne er det centrale spørgsmål: Hvordan bliver jeg frelst? Homo-miljøets svar på det i praksis er, at frelse er at udleve sin seksualitet som den er, hvor man er, og jeg har lagt mærke til, at man taler meget om at være den, man er. 'At være homoseksuel er min identitet,' siger man. Dermed bliver det noget eksistentielt, og det er et problem, fordi det er ikke bevist, at man er født på den måde."

Frimenighedspræsten kan ikke svare på, om der er flere homoseksuelle nu end tidligere, men han er ikke i

Kirken beskyldes ofte for at være sexfikseret, men det er samfundet, der er blevet det. Vi er nødt til at forholde os til det, men vi skal ikke løbe efter deres dagsorden, ved at gøre det seksuelle til det væsentlige

Peter Edlef Nissen

tvivl om, at det er mere eksponeret, og at mange flere eksperimenterer med deres seksualitet, fordi samfundet både tillader og opfordrer til det. Dermed drages mange flere end tidligere ind i en homoseksuel praksis.

I kristne miljøer

Hvis det er personer, der er opvokset i et kristent miljø og springer ud i en homoseksuel livsstil, er det en anden problemstilling og en

anden tilgang, der skal til, ifølge Peter Nissen.

"Det er et menneske, som kender hele det kristne livssyn og værdisæt. Først – og inden man dømmes – må man prøve at finde ud af, hvad det handler om, og hvad det skyldes. Der er jo også mennesker, der forlader kristne miljøer af andre grunde, og hvis det er voksne mennesker, må man jo respektere det."

"Hvis nogle siger: 'Jeg vil være del af det kristne fællesskab, men jeg vil have lov til at udleve min seksualitet med min homo-partner,' har vi bibelske anvisninger til, hvad vi skal gøre. Men der er også et sjælesørgersk aspekt i det, fordi det går tæt på og kan bringe stor smerte i familier. Det kan være enormt svært at takle familiært, og der er forskel på, hvordan folk springer ud," lyder erfaringen.

For Peter Edlef Nissen er det et helt tydeligt udgangspunkt, at alle er velkomne i det kristne fællesskab – også det lesbiske par.

"Og folk skal have lov til at være på vej. Det kan være et meget stort skridt at skulle opgive en partner for evangeliets skyld," siger han og slår fast:

"Men der må være en afgørelse på et tidspunkt. Og dér er der meget forskel på, om der er tale om helt nye troende eller nogle, der er vokset op i et troende fællesskab."

Præsten fra Bramming minder om, at det aldrig har været kristendom at sige: Du skal efterleve en bestemt moralsk standard for at kunne blive kristen.

"Nej, man bliver kristen af at møde Kristus og se sit liv i hans perspektiv. Det er en livslang proces, hvor han frigør os fra synden, som så let omklammer os," siger han og henviser til Hebr 12,1.

"Derfor skal vi ændre dagsordenen i mødet med mennesker fra LGBT-miljøet, så det ikke handler om sex, men om Jesus. Vi skal forkynde Kristus, og hvis vi i stedet forfalder til at tale sex med dem, bliver det deres dagsorden, og så kan evangeliet ikke komme til."

FOTO: MATHIAS SECHER ROM

CHAD HAGA ►► Gud udfordrer os til at leve som kristne i hvilket som helst arbejde og over hele verden. Det er det, jeg håber at gøre i cykelsporten, for her er jeg sat

Vil være et lys for Gud i Tour-feltet

Amerikanske Chad Haga har i sommerens Tour de France brugt sine evner som professionel cykelrytter til at udbrede troen blandt holdkammerater og konkurrenter

AF ANDERS SOLGAARD

Han stod øverst på podiet med armene i vejret. Triumfen var en realitet og 30-årige Chad Haga havde netop vundet sidste etape af det store etapeløb Giro d'Italia den 2. juni 2019. Triumfen var et udslag af mange års intens træning, men mens Chad poppede champagnen, og folkemængden jubede, huskede han, hvem der havde givet ham muligheden for at blive cykelrytter.

"Jeg gør Gud ære ved at bruge mine talenter og stræbe efter at blive den bedst mulige cykelrytter. Det kræver, at jeg er selvcentreret og egoistisk i min træning. Men jeg vil hele tiden holde Gud i centrum, og lade ham styre mit liv," fortæller amerikanske Chad Haga, der kører for Team Sunweb.

I år blev texaneren for andet år i træk udtaget til at køre verdens største cykelløb, Tour de France, hvor han blev nummer 134.

Bil afsporede Hagas plan
I januar 2016 var der ellers ikke meget, der så ud til,

Athletes In Action (AIA) var dét, jeg havde manglet. Vi er et fællesskab, hvor 10-12 af os hver uge holder et online bibelstudie, hvor end vi er i verden, beder sammen og opmuntrer hinanden. Dét er min kirke, og Gud bragte mig tilbage til ham gennem AIA

Chad Haga

Den amerikanske cykelrytter Chad Haga vandt den sidste etape af cykelløbet Giro d'Italia den 2. juni 2019. På sin højre underarm har han tatoveret sætningen Eternity gained, only life remains (evigheden vundet, nu gælder det livet).

at Chad skulle komme til toppen af cykelsporten og blive en del af feltet i Tour de France. En britisk pensionist kørte over i den forkerte side af vejen og ramte Haga og fem af hans holdkammerater. De fik alle slemme skader, og Chad blev syet med 96 sting i ansigtet efter det vilde styrt.

"I sygesengen indså jeg, at livet er større end cykling. Gud har en plan med mig – også i det forfærdelige styrt og genoptræningen. Mens jeg prøvede at komme mig, var der mange folk fra hele verden, der fulgte mig og min genoptræning på de sociale medier. Det gav mulighed for at vise, hvordan jeg lever som en kristen og dele min troshistorie, fortælle, hvad troen betyder for mig og dele budskabet med hele verden. Gud brugte det forfærdelige styrt i sin plan," fortæller Chad, der havde to anonyme år efter styrtet uden de store resultater.

Gud fandt ham

Efter det voldsomme styrt fik Chad tatoveret sætningen *Eternity gained, only life remains* (evigheden vundet, nu gælder det livet, red.) på sin højre underarm.

"Troen giver mig et større perspektiv på tingene. Min evighed er sikret ved troen, og nu må jeg leve livet – men lige meget hvordan det går, så ender det godt," fortalte han tidligere i et interview med magasinet *Velonews*.

At Chad Haga går offentligt frem i interviews med sekulære sportsblade, på sociale medier og blogs og

præsenterer sig som en personligt kristen, har imidlertid ikke altid ligget i kortene.

Chad blev opdraget i et kristent hjem, men faldt fra troen, da han flyttede hjemmefra for at gå på universitetet. Der var cykelløb hver søndag, og der var ikke nogen, der tog ham med i kirke. Han mødte heller ikke mange andre kristne i cykelmiljøet, og stille, men sikkert gled Gud i baggrunden.

"I USA er der en stærk kristen kultur i mange sportsgrene, men cykling er forblevet sekulær. Vi diskuterer ikke tro i feltet, og livsstilen som cykelrytter er svær at kombinere med troen. Som kristne har vi brug for at være i fællesskab med andre, men det er svært, når du er den eneste kristne på

Når Chad Haga kører med i store cykelløb, arbejder han for holdet. Han henter drikkeudrustning, angriber, giver holdkammeraterne læ for vinden og gør det så godt, han kan. Han er en kendt topatlet og troende, men vil ikke kaldes speciel.

dit hold," forklarer Chad, der levede de første år af sin cykelkarriere uden at skænke Gud mange tanker.

Heldigvis havde Gud ikke glemt Chad. Den kristne eksrytter Todd Henriksen havde startet en missionsbevægelse i cykelverden under organisationen Athletes In Action (AIA). Da Chad hørte om det, vakte det noget i ham.

"Jeg var faldet fra. Mit liv handlede om cykling, men jeg manglede noget. AIA var

dét, jeg havde manglet. Vi er et fællesskab, hvor 10-12 af os hver uge holder et online bibelstudie, hvor end vi er i verden, beder sammen og opmuntrer hinanden. Dét er min kirke, og Gud bragte mig tilbage til ham gennem AIA."

Repræsentant for troen
Ude på vejen arbejder Chad for holdet. Han henter drikkeudrustning, angriber, giver holdkammeraterne læ for vinden og gør det så godt, han kan. Men der er en di-

mension mere til det. For som kristen cykelrytter er Chad ikke bare Chad.

"Den måde, jeg handler på, betyder noget. På godt og ondt. Jeg er en repræsentant som kristen, og jeg prøver at give Guds kærlighed videre. Som holdkammerat og konkurrent er jeg kaldet til at leve et kristent liv og være et lys for Gud – både når jeg cykler, og når jeg ikke gør. Jeg forsøger at pege på Gud gennem mit liv og mine handlinger i triumfer og nederlag, konflikter og venskaber."

Cykelryttere er særlige typer. De lever en hverdag med træning, mad, hvile og konkurrence. Sådan kører livet år efter år. Der gives ikke naturligt plads til Gud eller dybe samtaler, for succes måles i watt og førertrøjer. I det liv lever Chad i mission. Han er en kendt topatlet og troende, men vil ikke kaldes speciel.

"En cykelrytters liv er specielt. Men jeg er ikke en speciel kristen, fordi jeg gør det, jeg gør. Gud udfordrer os til at leve som kristne i hvilket som helst arbejde og over hele verden. Det er det, jeg håber på at gøre i cykelsporten, for her er jeg sat. Jeg drømmer om, at vi kan nå flere cykelryttere og styrke deres tro, så de kan leve deres tro stærkt og modigt ud og pege på Gud for mennesker i cykelmiljøet og resten af verden. For der er brug for Gud i cykling og i verden."

TEMA | SANGE OG TRO

FOTO: CHRISTIAN ROAR PEDERSEN, 23203099

Salmen kunne han huske

Barndommens salmevers blev hans sprog på sygelejet

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

I begyndelsen af 1970'erne var det ikke så sjovt at "gå til præst", når præsten var ens far, og en fast del af undervisningen var at lære salmevers.

Hvad gavn havde vi af at lære gamle tekster, som vi knap nok forstod?

Da min far omkring 15 år senere blev ramt af en blodprop, fik jeg imidlertid syn for sagn. Han lå på sygehuset og var ikke i stand til hverken at genkende sine børn eller at kommunikere med ord.

Det var en skræmmende oplevelse, og stemningen i sygestuen var trykket.

Da begyndte vi at synge en af de gamle "terpe-salmer", ser vi pludselig, at fars læber bevæger sig, og med svag stemme synger han med:

*Jesu dyrebare navn,
vor forløsnings morgenrøde,
Paradisets førstegrøde,
bange sjæles hvilestavn,
troens stærke sejrersfane,
håbets rette ankergrund,
vær vort lys på livets bane,
vær vort liv i dødens stund.*

De sidste linjer måtte han synge alene, fordi vi, der stod omkring ham, blev for bevægede af situationen. Helt uventet fik den gamle præst endnu engang lejlighed til at lægge røst til evangeliet, og evigheden blev nærværende gennem en 250 år gammel salme.

AF ROLF W. JØRGENSEN

Tidligere skoleleder Peder Toft har sunget rigtig meget gennem hele livet. Ikke som sanger eller solist, men som en del af Guds folk. Det begyndte i barndomshjemmet i Hillerød, hvor der blev sunget på både hverdage og søndage. Og så har han arbejdet med udvælgelse af sange til LM's sangbøger i cirka 20 år.

Som dreng sad Peder Toft til møder i LM's missionshus Bethania, og en del af interessen for den kristne sangtradition har rødder dér.

"Jeg sad der og hørte mange lange og tunge prædikener. De fleste kunne jeg ikke forstå. Men når jeg sad og bladrede i sangbogen, var der noget, jeg kunne forstå," fortæller han.

Dér sad han med tekster, som kunne videregive noget åndeligt på en måde, så han fik et forhold til bogen, sangene og inddelingen. Nogle af sangteksterne forkyndte noget om Gud, andre havde karakter af bøn, mens andre igen var tilbedelse. Nogle af de sange, der fik betydning for ham dengang, hænger stadig ved, mens andre er gledet ud.

"Og sådan er det stadig med sange," siger Peder Toft og henviser som eksempel til, hvor mange sange, der gennem årene er blevet

PEDER TOFT ►► Når sangen bliver betydningsfuld for troen, skyldes det Guds ord, for i sangen mødes Guds ord med hele menneskets følelsesregister

I sangen møder sjælen Gud

I Det gamle Testamente har sangen kolossal stærk betydning på lige fod med prædiken og skriftlæsning. Men hvorfor er det godt for Guds folk at synge?

skiftet ud i ungdomssangbogen *Fællessang*.

"Der er sange, som forsvinder, og nogle som føres videre. Hvis vi vidste, hvordan man laver en sang, der lever i 100 år, ville det være godt," siger Peder Toft - vel vidende, at det ikke kan sættes på formel. Af samme grund er han heller ikke pessimist på de unges vegne i forhold til sangens fremtid.

Han sætter dog ord på to ønsker:

At de gamle kunne tåle, at der synges flere nye sange. At de unge ville tage flere af de gamle sange til sig, selv om det koster lidt mere at forstå dem.

"Begge positioner kan blive for snævre, og i min optik bliver det trist, hvis der ikke er balance mellem klassiske og nye sange."

I Peder Tofts optik er det trist, hvis der ikke er balance mellem klassiske og nye sange.

Vi møder Gud i følelsen

I 2010'erne synger vi sange med et sprog og indhold, som vi forstår. Nogle nye, nogle ældre og nogle få rigtig gamle. Alle sangene har almindelige ydre virkemidler som støttfunktioner til teksten, for eksempel tryk, rim og melodi.

"Det skal vi ikke underkende. Men hvis det skal være slidstærkt, er det væsentligt, at der er noget at synge om. Det skal ikke være dårens eller spotterens sang. Det skal være Guds ord, for det kan arbejde med men-

mæssige møde med Gud," forklarer Peder Toft.

Han tror på, at en god sang er den, hvor menneskets følelse møder Guds almagt, vejledning, frelse og omsorg.

"Når mit dennesidige jeg bøjes til jorden, kan jeg møde Gud."

Sang er fællesskab

Nogle synger i badet, andre i bilen eller på andre tidspunkter, hvor de er alene. Guds folks sang har dog i særdeleshed været noget fælles, hvad enten det var israelitterne i forbindelse med tempelindvielsen eller åndelige sange i urmenighederne. Og ifølge Johannes' Åbenbaring skal de frelste synge Guds og lammets sang på den nye jord.

"Der er en, der har sagt, at den, der synger, aldrig er alene. Det betyder, at sangen er fællesskab, uanset om det er fællessang, eller det er koret og orkesteret, der, stiller op. Den, der synger solo, har et publikum, men fællesskabet bliver større, når vi synger sammen," siger Peder Toft.

"Det er også et ydre virkemiddel, at vi gør præcis det samme samtidig. Det bidrager til fællesskab, og der er noget særligt ved i fællesskab at 'sige' troen gennem sangens ord, for så fortæller vi det til hinanden, og det kan være med til at styrke os i troen."

20-årige Jens: Sange fornyer min tro

Tekster med melodi og rim hænger fast i hovedet på en anden måde end prædikener

AF KAJA LAUTERBACH

Sange betyder rigtig meget for 20-årige Jens Espø Mouridsens tro.

"De kan være med til at styrke troen på en anden måde, end prædikener og andagter kan," forklarer den unge mand, der lige er begyndt at læse HF i Hillerød.

"Når først man har lært

en sang, ligger den der. Det er meget lettere at huske en tekst, der er melodi på, end som rimer - den hænger ligesom mere fast og dukker op i hovedet igen og igen," forklarer han.

"Da der er rigtig mange følelser knyttet til musik, kan musikken også noget, der spiller godt ind i hjernen."

Da han gik på Sædding Efterskole for godt tre år si-

den, oplevede han helt konkret, hvordan en sang blev en hjælp for ham i troen.

"På et tidspunkt var min tro nede i en bølgedal. Men til et lovsangarrangement hørte jeg sanglinjen: *Gud, jeg falder ned i dine åbne arme*. Budskabet ramte rent, og tårerne trillede. Det blev til rigtig meget fornyelse, og jeg fik lyst til at læse mere i Bibelen," siger han.

Jens spiller guitar i lovsangsgruppen i Hillerød Frimenighed, og her vil han gerne dele sit vidnesbyrd og sætte ord på, hvad en sang betyder for ham selv.

"Jeg tror, det kan gøre noget for andre, hvis de ved, at en sang er noget særligt for mig. Så hører de måske teksten på en anden måde, sådan at sangen også bliver særlig for dem," siger han.

PRIVATFOTO

TEMA

MALENE HVIDBERG ►► Vi har brug for, at der sættes nye ord på troen, så vi kan forstå det i tanken og derfra få det plantet i hjertet – ligesom med en ny bibeloversættelse

Gud giver mig ord til mine sange

Vi har brug for at sætte nye ord på troen, så hver generation får sit sprog i livet med Gud

AF ROLF W. JØRGENSEN

Grundtvig skrev angiveligt cirka en sang eller salme om ugen i løbet af sine sidste 40 leveår, og det fik en enorm betydning for, hvordan danskerne forstod kristendommen. 150 år efter har nutidens kristne stadig brug for, at poeter sætter ord og billeder på Gud og tro.

En af dem, der skriver sange i dag, er Malene Hvidberg. Hun har været lovsangsleder i Aalborg Frimenighed siden 2001 og betragter sangskrivning som en del af sin tjeneste og nådegave.

"Som sangskriver arbejder man med et virkemiddel, som Ånden kan bruge til for eksempel opmuntring, trøst eller belæring. Troen kan synges ind i hjertet, fordi vi synger sangene år efter år og ofte husker dem. Prædikener husker vi derimod sjældent ret længe. Derfor er det vigtigt for troens folk, at der er nogle sangskrivere, som kan skrive med nutidens ord, så budskabet er

Sangskrivning ind i nutiden er en del af Malene Hvidbergs tjeneste og nådegave.

intakt, men smager af 2019," forklarer Malene Hvidberg som har været med til at skrive cirka 50 sange siden 2010.

"Ligesom vi af og til får en ny bibeloversættelse, har vi brug for, at der sættes nye ord på troen, så vi kan forstå det i tanken og derfra få det

plantet i hjertet."

Som sangskriver arbejder Malene Hvidberg nogle gange alene og andre gange sammen med andre. Nogle sange får næsten ord og melodi af sig selv, for eksempel efter en inspirerende samtale, mens andre bliver til i dialog med andre

kreative personer. Men én ting er afgørende, uanset hvordan en sang bliver til:

"Det er vigtigt at dygtiggøre sig i at arbejde med Guds ord, så det bliver let modtageligt og forståeligt. Det er at tage ordet og sammenholde det med nutiden, fordi det er vigtigt, at hver

generation har sit sprog i livet med Gud."

Inspiration og grundighed

Malene skrev sin første sang på en KFS-lejr sammen med en veninde, og har siden da leget med den kreative proces.

"Jeg fandt ud af, at jeg kunne kommunikere med Gud på denne måde – og at han også taler til mig gennem det. Men det var først i 2010, jeg delte en sang med andre. Den blev til efter et seminar, hvor vi deltagere lavede brainstorm om 'håb', og jeg tog noter. Kort efter blev jeg kørt ned, og i dagene efter gik det op for mig, at jeg kunne være død under bilen. I den erkendelse kom omkvædet om, at jeg både kan leve og dø i håbet," fortæller hun.

Sangen "Håb" fik efterfølgende en særlig betydning i Malenes menighed, fordi den gav sprog til, at Gud giver mening midt i et meningsløst dødsfald.

Malene er næsten altid i gang med en ny sang. Hun er også med til at planlægge

LM's landsmøde i 2020, hvor hun håber at have en håndfuld nye sange klar, som kan understøtte forkyndelsen og forankre den i hjerterne på længere sigt.

"Det begyndte med, at jeg nævnte for planlægningsudvalget, at det kunne være sjovt at skrive en stævnesang. Og så sagde landsstyremedlem Peter Rask, der også sidder i udvalget: 'Du skal skrive fem, for så kan vi udgive dem op til landsmødet, så folk kan høre dem og lære dem inden,' fortæller Malene, der har sat to weekender af til at arbejde på det sammen med LM's musikkonsulent, Christian Engmark.

"Vi kender ikke hinanden ret meget, men vi tager hele temarammen og arbejder med det. Måske er der stof til én god sang, måske til flere. Der er et forarbejde i at studere teksterne og bede over dem. Jeg vil nok også læse nogle bøger, så der er et grundmateriale at hive linjer ud af. Der skal gerne være noget kød på, så der er noget at synge igen og igen," siger Malene.

Skrev salmer for at gøre Guds ord kendt

Luthers salmer er bibelsk kraftstof udlagt med stor musikalitet og poetisk originalitet, mener præst

AF KAJA LAUTERBACH

Den tyske reformator Martin Luther var opdraget med salmesang i den katolske kirke. Sangen var imidlertid professionel korsang og ikke noget, menigheden kunne deltage i ud over at synge med på nogle korsvar.

Det fortæller pensioneret sognepræst Niels Jørgen Kobbensmed fra Kolding.

"Luther læste imidlertid i Efeserbrevet i Bibelen, at Paulus formaner de kristne til at tale til hinanden med salmer, hymner og åndelige salmer (Ef 5,19). Derfor gav han sig til at skrive salmer og sange af nødvendighed, så der var noget at tage af," siger han.

"Og det viste sig, at han havde rige evner som sangskriver. Mange af Luthers salmer er stadig kendt og brugt over store dele af verden."

Det glæder for eksempel julesalmerne *Det kimer nu til julefest* og *Lovet være du, Jesus Krist!*.

Appel til sindet

Niels Jørgen Kobbensmed har undervist kommende organister i liturgi og salmekundskab på Vestjysk Musikonservatorium i Esbjerg i 20 år, og fra 1993-2001 var han medlem af Salmebogs-kommissionen, der førte til den nuværende kirkesalmebog. Det gør, at han har et indgående kendskab til den danske salmetradition.

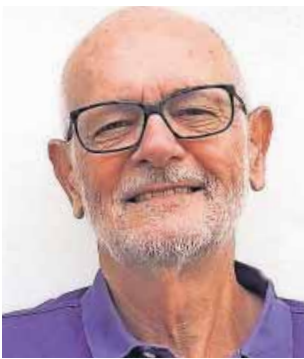
Han tilføjer, at Martin Luther også havde en anden grund til at skrive salmer.

"Luther ønskede, at Guds ord kunne blive udbredt til menigheden. De fleste kunne hverken læse eller havde råd til at købe bøger, og derfor skrev han salmer for at 'synge Guds ord ind i dem,' uddyber han.

"Poetiske formuleringer har en evne til at bane sig vej ind i menneskets sind, så man bedre husker det end tekst i prosaform."

At poetiske tekster har appel til menneskers sind, ser Niels Jørgen Kobbensmed et eksempel på, når han går tur på en kirkegård og ser mange citater fra salmer på gravstenene.

En anden vinkel på Mar-

"Bibelsk fylde sammen med god poesi gør Luthers sange så slidstærke," siger Niels Jørgen Kobbensmed.

tin Luthers folkelighed er, at han skrev sine salmer på tysk, det vil sige folkets sprog. Det var også et led i at få Guds ord udbredt til folket, forklarer han.

Han fortæller, at salmen *Nu fryde sig hver kristenmand* var en af de første, Luther skrev, og at det er en af hovedsalmerne, når det gælder bibelundervisning.

"Her møder vi hele frelseshistorien udlagt poetisk og med stor musikalitet og originalitet. Selv om han tager sig nogle dristige poetiske friheder – for eksempel dialogen mellem Fader og Søn – er man ikke i tvivl om, at det er bibelsk kraftstof," siger den pensionerede præst.

Teologisk tyngde

Niels Jørgen Kobbensmed vurderer, at netop den klare bibelske fylde sammen med god poesi gør, at Martin Luthers salmer er så slidstærke, at de stadig bliver sunget

500 år senere på tværs af kulturer.

"Andre samtidige tekster er tørre som tvebakker at gumle på. Men her har vi en teologisk tyngde og dybde sammen med folkelighed, der gør dem slidstærke," siger han.

Han forklarer, at via sin katolske opdragelse med gregoriansk sang var Martin Luther vokset op med at synge Davids salmer fra Bibelen.

"Det var for ham naturlige tekster at synge, og mange af hans salmer er gendigtninger af Davids salmer. Blandt andet Salme 46 i *Vor Gud han er så fast en borg* og Salme 130 i *Af dybsens nød, og Gud, til dig*," siger den tidligere Esbjergpræst.

SAMUEL NYMANN ERIKSEN ►► Trods de voldsomme forfølgelser er op mod en million muslimer i Iran ifølge konservative skøn konverteret til den kristne tro

Forfølgelse er et vilkår for kristne

Vi skal bekæmpe forfølgelse af kristne, hvor vi kan, men også anerkende, at Gud lader kirken vokse gennem trængsler

AF SAMUEL NYMANN ERIKSEN
GENERALSEKRETÆR I DANSK
EUROPAMMISSION

Påskens terrorangreb på kristne i Sri Lanka samt Islamisk Stats systematiske fordrivelse af kristne og andre ikke-sunnimusliske minoriteter i Irak og Syrien har medvirket til, at danske politikere og sekulære medier – og dermed også den brede offentlighed – for alvor har fået øjnene op for, at kristne, blandt andet i Mellemøsten, udsættes for forfølgelser.

En sådan erkendelse er glædelig, da forfølgelse af kristne ofte har været en blind vinkel i den offentlige debat. Det er også positivt, at regeringen i 2018 oprettede en enhed i Udenrigsministeriet, som skal arbejde for at fremme trosfrihed. Udbredelsen af det rettig-hedsbaserede perspektiv er uhyre vigtig, da det fastholder befolkningsflertallet på pligten til at beskytte anderledes tænkende og troende.

Dog giver den større erkendelse af omfanget af kristenforfølgelse også anledning til

Ud over påskens terrorangreb oplever de kristne i Sri Lanka også mange andre forfølgelser. Her er det resterne af en nedbrændt kirkebygning på øen.

at reflektere over, hvorledes vi som privatpersoner samt politikere, kirken og medier iagttager, tilgår og vinkler forfølgelse af kristne. Ofte observerer jeg en udpræget negativ vinkling: at forfølgelse af kristne er en krænkelse, som bør bringes til ophør.

Forfølgelse er et vilkår Imidlertid er det jo på grund af Bibelen og de kristnes identifikation med den, at de forfølges, og Bibelen har et positivt perspektiv på forfølgelse og beskriver den som et vilkår, som kristne kan forvente.

For eksempel siger Jesus i Lukas 6,22-23a: "Salige er I, når mennesker hader jer, forstøder jer og håner jer og afskyr jeres navn som noget ondt for Menneskesønnens skyld. Fryd jer på den dag og spring højt af glæde".

I Johannes 15,20 siger han: "Har de forfulgt mig, vil de også forfølge jer."

Desuden var apostlene, efter de var blevet pisket, "glade fordi de var blevet anset for værdige til at blive vanæret for Jesu navns skyld" (ApG 5,41).

Hvis man sammenholder det bibelske perspektiv med udviklingen i det overvejende tyrkiske Centralasien, må man forholde sig til, om det rettighedsbaserede perspektiv er tilstrækkeligt.

Åbent vindue i få år Jeg lyttede til en prædiken af en af Dansk Europamissions samarbejdspartnere, en kirkeleder i Kasakhstan. Han fortalte om den unge kirke i hans land, hvor flertallet af de konverterede kristne kom til tro efter Sovjetunionens sammenbrud – i lighed med kirkerne i Turkmenistan, Usbekistan, Kirgisistan og Tadsjikistan. Sovjetunionens sammenbrud indvarslede en ny tid præget af ytringsfrihed, trosfrihed og forsamlings-

frihed i stedet for totalitær kommunisme. I denne atmosfære kunne missionærer rejse til Centralasien og frit forkynde evangeliet. Mange tusinder kom til tro ved store møder, og bibler i tusindvis blev uddelt.

Dette mulighedsvindue stod kun åbent i få år. Fra år 2000 begyndte myndighederne i Turkmenistan at indføre stramninger. For eksempel fik missionærer ikke fornyet deres visa, når de søgte. Siden har kristne præster siddet i fængsel i dette land samt Usbekistan, Kasakhstan og Tadsjikistan.

Kirkelederen fortalte, at for ham og mange af de andre nye kristne i Kasakhstan havde ordet "lidelse" indtil da ikke været en del af deres teologi. De vestlige missionærer havde ikke i tilstrækkeligt omfang undervist de nye troende i forfølgelse som et vilkår. Først da den kom, måtte den unge kirke til at undersøge, hvad Bibelen sagde om dette emne.

Konsekvensen var, at den unge kirke i Centralasien var uforberedt på forfølgelse, flere præster flygtede, og kirkevæksten standsede.

Ny menighed

Modsat giver moderne kirkehistorie også eksempler på, at kirken kan vokse midt i forfølgelse. I 2015 og 2017 besøgte jeg Irak, hvor hundrede- og tusindvis af muslimer og personer med anden ikke-kristen baggrund er

konverteret til den kristne tro siden Islamisk Stats entré i 2014. Jihadisternes brutalitet viste sig at have utilsigtede konsekvenser.

En syrisk præst, som med støtte fra Dansk Europamissions givere har været involveret i uddeling af nødhjælp til mennesker, Islamisk Stat fordrev, har sagt:

"I løbet af borgerkrigen flygtede årligt 25 medlemmer i menigheden. Kun jeg som præst er tilbage af den oprindelige menighed, men kirken er fuld. Jeg har fået en ny menighed. Mange muslimer kommer til kirken. De er trætte af islam, af al ødelæggelsen og drabene. De siger: 'I kristne er fredelige og tjener fredens Gud'."

Sund forfølgelsesteologi

Kun et mindretal af de nye konvertitkristne i Irak og Syren står endnu offentligt frem, da prisen kan være dødsstrusler fra terrorister, chikane fra myndigheder og socialt pres fra familie. Ifølge vores lokale samarbejdspartner er konvertiternes valg dog velovervejet. De ved, hvad prisen for at følge Jesus kan være i Mellemøsten – og de har brug for oplæring i en sund forfølgelsesteologi, så de kan håndtere smerte.

Deres antal kan ikke opveje det betydeligt højere antal af kristne fra de traditionelle, etniske kristne mindretal, som har forladt Mellemøsten, men udviklin-

►► I løbet af borgerkrigen flygtede årligt 25 medlemmer i menigheden. Kun jeg som præst er tilbage af den oprindelige menighed, men jeg har fået en ny menighed. Mange muslimer kommer til kirken. De er trætte af islam, af al ødelæggelsen og drabene og siger: "I kristne er fredelige og tjener fredens Gud"

Syrisk præst

gen er bemærkelsesværdig, da den har fundet sted under voldsomme forfølgelser.

Kirkevækst i Iran

Et endnu tydeligere eksempel på kirkevækst under forfølgelse er Iran. Op til Khomeinis islamiske revolution i februar 1979 var anslået 500 muslimer konverteret til den kristne tro.

Den 19. februar 1979 led præst og konvertit Ara-stoo Sayyah martyrdøden,

og efter ham har syv andre præster betalt med deres liv for deres tjeneste. Præster i undergrundskirken, der består af muslimer, der er konverteret til den kristne tro, idømmes fængselsstraffe på op til ti år.

Trods de voldsomme forfølgelser er op mod en million muslimer ifølge konservative skøn konverteret til den kristne tro.

Opstandelseskraft

Forfølgelse er ikke i sig selv godt, kristne skal ikke op-søge den, og den fører ikke nødvendigvis til kirkevækst. Men eksemplerne fra Iran, Syrien og Irak viser, at forfølgernes brutalitet i nogle tilfælde kan få mennesker fra befolkningsflertallet til at stille spørgsmål ved forfølgernes grundlag og i stedet søge de forfulgte tro.

Gud kan vende forfølgelse til noget godt for kirken. Paulus siger i Filipperbrevet 3,10: "at jeg kan kende ham og hans opstandelseskraft og lidelsesfællesskabet med ham, så jeg får skikkel-se af hans død, om jeg dog kunne nå frem til opstandelsen fra de døde!"

Når forfulgte kristne med Paulus identificerer deres (uretfærdige) lidelse med Kristi (uretfærdige) lidelse, får de også del i hans opstandelse – ikke kun engang, men opstandelseskraften kommer også til udtryk ved, at Gud lader nyt liv vokse frem – ud af lidelser.

Ja, de forfulgte kristne oplever krænkelse, og vi kan forsøge at udnytte de muligheder, nødsnævnet og politisk engagement giver for at forebygge, begrænse og undgå forfølgelse. Men i de tilfælde, hvor det ikke er muligt, bør vi i stedet opmuntre de forfulgte kristne i deres udfordringer, blandt andet gennem forbøn, bibel-distribution, nødhjælps-projekter og holde øjnene åbne for, at evangeliet kan have fremgang under selv de vanskeligste vilkår.

Måske skulle vi derfor i nogle tilfælde overveje at kalde de forfulgte kristne for "forfulgte, men sejrende kristne".

Forfølgelse er ikke i sig selv godt, kristne skal ikke opsøge den, og den fører ikke nødvendigvis til kirkevækst. Men forfølgernes brutalitet i nogle tilfælde kan få mennesker fra befolkningsflertallet til at stille spørgsmål ved forfølgernes grundlag og i stedet søge de forfulgte tro

Samuel Nymann Eriksen

SCREENSHOT FRA VIDEO PÅ DANEU.DK

KIRKE ▶

DR bør stoppe samarbejdet med Onkel Reje

Skarp kritik af tv-figur, der opfordrer børn til at bekende sig som satanister

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Danmarks Radio bør stoppe samarbejdet med Onkel Reje og fjerne ham fra sendefloden på både Ramasjang og DR tv. Det tjener ikke noget formål at blive ved med at repræsentere noget, der ligger så langt fra DR."

Det mener Mikael Arendt Laursen, der er generalsekretær i KLF, Kirke & Medier. Debatten om Onkel Reje, der er kendt fra Cirkus Summarum og DR's børnekanal Ramasjang, er blusset op, efter at Indre Missions generalsekretær Hans-Ole Bækgaard i et debatindlæg i *Kristeligt Dagblad* har fortalt om sin oplevelse til en forestilling i Cirkus Summarum med sin femårige datter.

På et tidspunkt kommer Onkel Reje ind i manegen og råber til publikum: "Er I klar til at blive satanister?" Og alle skal lave satanisk håndtegn, som om det hele bare er en uskyldig leg.

"Jeg forstår ikke, hvorfor op mod 1.500 børn (og voksne) til sommerens mange forestillinger skal aflægge

DR mener, at Onkel Reje, som spilles af skuespilleren Mads Geertsen, er holdt i et "komisk overdrev, både visuelt og indholdsmæssigt" og meget langt fra at opfordre børn til satandyrkelse.

den bekendelse i fuld offentlighed og være tvunget til at tage stilling til, om man vil være satanist. Det er virkelig ikke for børn," skriver Hans-Ole Bækgaard i sit indlæg.

Malplaceret underholdning

DR er før også blevet kritiseret af tidligere biskop Steen Skovsgaard og af KLF, men mener, at Onkel Reje, som spilles af skuespilleren Mads Geertsen, er holdt i et "komisk overdrev, både visuelt og indholdsmæssigt" og meget langt fra at opfordre børn til satandyrkelse.

Ifølge Mikael Arendt Laursen er der imidlertid tale om en helt malplaceret under-

FOTO: DR DK

holdning.

"DR kan umuligt blive ved med at påstå, at det bare er underholdning, at det blot er en uskyldig leg med fænomener fra vores kulturarv," siger han.

"Lad os for et øjeblik antage, at satanisme er farligt, at der findes en åndelig verden, som påvirker os på godt

HANS-OLE BÆKGAARD ▶▶ Jeg forstår ikke, hvorfor op mod 1.500 børn til sommerens mange forestillinger skal aflægge den bekendelse i fuld offentlighed

Ny generalsekretær i Danmission

Den 3. september tiltræder den 48-årige cand. scient. pol. Kristian Sloth Petersen stillingen som generalsekretær i Danmission. Han afløser Mogens Kjær, der har været konstitueret i stillingen siden årsskiftet.

Kristian Sloth Petersen har blandt andet stået i spidsen for store forandringer i Mellempolitisk Samvirke i forbindelse med sammenlægningen med Action Aid, og han var direktør under opbygningen af den private fond Bestseller Foundation, som bekæmper fattigdom gennem økonomisk bæredygtige investeringer.

Den nye generalsekretær er missionærbarn og flyttede som seksårig til Tanzania med sine forældre.

"Jeg tror, min retfærdighedssans blev skærpet allerede der, og jeg har brugt mit voksenliv på at udmønte det i konkret arbejde for en mere retfærdig og fredelig verden," siger han.

For den nye generalsekretær er Danmissions mission og mål ganske klart:

"Mission er at skabe fred for det enkelte menneske – fred i sig selv og fred med sin nabo i en retfærdig verden. Vi i Danmission skal være med til at realisere Guds intention med skaberværket. Vores mission er at arbejde for fred, retfærdighed, værdighed og et godt forvalterskab for hele Guds skaberværk. Og selv om vi ikke når det perfekte, så skal vi arbejde henimod det – det er det, der giver livet mening," udtaler han på Danmissions hjemmeside.

brs

Torben Søndergaard søger asyl i USA

"Jeg er færdig i Danmark!"

Det siger prædikanten Torben Søndergaard i en 50 minutter lang video, som han midt i juli lagde på YouTube. Her fortæller lederen af bevægelsen The Last Reformation, at han nu vil søge asyl i USA.

Torben Søndergaard retter en hård kritik af TV2's tre udsendelser *Guds bedste børn*, som han anklager for at være produceret med det formål at ødelægge ham.

I udsendelserne, der blev sendt i januar måned, følger man især Torben Søndergaard og Ruth Evensen fra Faderhuset, og det er denne sammenblanding, som ifølge Torben Søndergaard har betydet, at det nu er umuligt for ham at arbejde i Danmark.

"Programmet er misvisende, fordi medierne blandede en masse dårlige sager om andre præster og andre kristne sammen. Folk havde ikke nogen idé om, hvem der havde gjort hvad. Og pludselig modtog jeg en masse trusler for ting, jeg ikke havde gjort," siger den grådkvalte prædikant i den stærkt følelsesladede video.

Torben Søndergaard har også følt sig forfulgt af de danske myndigheder, og han har derfor nu søgt asyl i USA på grund af religiøs og politisk forfølgelse i Danmark. Han er bange for at komme i fængsel og få tvangsfjernet sine børn, hvis han vender tilbage til Danmark.

I videoen henviser han konkret til en betænkning fra Folketingets retsudvalg, hvor det fremgår, at dæmonudrivelse på mindreårige og mentalt handicappede kan blive betragtet som psykisk vold. Og netop den betænkning har spillet en rolle i Torben Søndergaards og hans families beslutning om at forlade Danmark og i stedet søge asyl i USA, fortæller han i videoen.

"Jeg er nok den første dansker, der søger asyl i USA med den begrundelse, men jeg bliver ikke den sidste," siger han.

brs

Ramadan med i dansk sangbog

Forstander Robert Bladt på Indre Missions Højskole forsvare åndsfriheden i Højskolesangbogen

Udsigten til en muslimsk sang i højskolesangbogen har skabt stor debat. Den danske højskoletradition er rundet af den kristne tradition, og derfor bør der ikke være plads til sangen *Ramadan i København* mener nogle.

Dagbladet Politiken lod meget utraditionelt sangen, som bladets anmelder kalder for "Ramadanens søde julesang", brede sig på næsten hele forsiden og spurgte inde i avisen tre højskolefolk om deres mening. En af dem var Robert Bladt

Robert Bladt forsvare ønsket om en Ramadan-sang i Højskolesangbogen.

fra Børkop Bibelhøjskole, og han forsvare ønsket om en Ramadan-sang i Højskole-

sangbogen.

"Jeg er tilhænger af åndsfrihed og tilhører selv en minoritet inden for kristendommen i Danmark. Og vil jeg gerne praktisere min tro og danne frie skoler på mit værdigrundlag, må jeg give den samme frihed til andre med andre overbevisninger. Det er et åndsfriheds-synspunkt, som jeg synes ligger dybt i højskolebevægelsen," siger han.

Robert Bladt giver udtryk for, at højskoler jo netop er et frihedsprojekt. Der må derfor være mulighed for at

bygge højskoler på forskellige religiøse værdigrundlag, og det må afspejles i *Højskolesangbogen*.

Han kan også forestille sig, at sangen vil blive sunget på højskolen i Børkop.

"Vi vil måske synge den og tale om forskel på praksis i islam og kristendom. Og fordi islam er blevet en tydelig religion i Danmark, er det en af de livsdyndinger, vi spiller bold op ad, ligesom vi gør op ad en ateistisk livsdynding. Og den er jo også repræsenteret i *Højskolesangbogen*," siger han til *Politiken*. brs

**Vi har boligerne
Kom med din hverdag**

Aarhus
Studievenlige lejligheder

Lyse og rummelige lejligheder
- 2, 3 eller 4 værelses -
i grønne omgivelser til en fornuftig
pris. Velegnet både til par og som de-
lejlighed - i cykelafstand fra Aarhus
C og de fleste uddannelses-
institutioner.

Tjek ind på vores hjemmeside og få
indtryk af lejlighederne og dem der
bor i dem.

Hejredalsparken.dk
Lejligheder i Aarhus

20-22. SEPTEMBER 2019
MISSIONSKONFERENCE
**GUDS MISSION
I EN
FORANDERLIG
VERDEN**
GÆSTEDOM EFTERSKOLE, VEJLE

allnations
TRAINING FOR MISSION

www.bdm-dk.dk

2020 **7.-16. feb.**

Kenya
– safariens hjemland

Tag med os på safari i Kenya og nyd solen og varmen
ude i den vilde natur. Vi har planlagt en spændende
safari og vi kommer rundt i Kenyas Tsavo og Ambo-
seli nationalparker. Rejseledere: Ingrid Markussen,
Christiansfeld og Michael Markussen, Brejning.
Tilmelding inden d. 4. dec. Herefter forhør om pladser.

Læs mere på felixrejser.dk/kenya2020
eller bestil program på 7592 2022

**felix
rejser**

**MISSIONÆR MED FOKUS
PÅ PRAKTISK TEOLOGI**

Vil du være med til være at dygtiggøre peruanske
præster og menighedsledere i praktisk-teologiske
opgaver som forkyndelse, sjælesorg og menig-
hedsledelse?

Mulige opgaver:

- Undervisning på bibelskole/præsteseminarium
- Vejledning af præster og menighedsledere
- Menighedsudvikling
- Forkyndelse/bibelundervisning i menigheder

Læs mere om jobbet på dml.dk/job/missionær.
Eller kontakt missionskonsulent Christian Lund
Pedersen på tlf 93 88 02 56 / clp@dml.dk.

lm
LUTHERSK MISSION

Aroskirken søger ny præst

Opgaverne består mere i at være end at gøre. Blandt andet:

- at være en del af menighedens liv og en medvandrør for medlemmerne
- sand og sund forkyndelse af Guds ord
- sammen med ældsterådet at være hyrde for menigheden

Menigheden består af ca. 80 medlemmer, hvoraf rigtig mange er unge mennesker og familier med børn. Hovedaktiviteten er gudstjenesten om søndagen, men derudover er der et væld af aktiviteter.

Tiltrædelse: 1. september
eller snarest herefter

Læs mere: www.aroskirken.dk

AROSKIRKEN
Luthersk Missions Frimenighed i Aarhus

**Jakobs
Blomster-
forum**

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

Kristent Pædagogisk Institut inviterer alle interesserede til

Festaften med foredrag

ved psykolog
Krista Korsholm Bojesen

Fredag den 30. august 2019
kl. 19.00 – 21.30
i Betania, Ryttergade 3,
5000 Odense

Emne: Børn, unge og skam
Vi lever i en tid, hvor det er op til
den enkelte at skabe sig selv.
Det fører ofte til skam.
Hvordan kan vi hjælpe især børn
og unge til at håndtere denne udfordring?

Debat, diverse indslag og gratis kaffe med brød.

Tilmelding er ikke nødvendig.

KPI
- pædagogik med værdi

penta byg a/s
HOVED- OG TALENTRPRISE

pentabyg.dk

HEDEMØLLE • SÆDDING • FRØSTRUPHAVE • DJURSLANDS

TILMELDINGEN ÅBNER
7. OKTOBER 2019 KL. 15

KONFIRMANDKURSUS.DK **2020**
28. JUNI - 11. JULI

NU er det tid for ønske om møderække, lejre,
bibelweekender i efteråret 2020 ved landsforkyndere

Deadline er d. 1. september 2019

Kontakt Birger Daniel Petersen
bdp023@gmail.com, tlf.: 5136 5070

Et lille mesterværk

ANDREAS KAMMERS-
GAARD IPSEN

Sprængfarlig kristendom

– i verden men
ikke af verden

»Målet med denne bog er at
dykke ned i og afdække, hvad
det er, Jesus egentlig kalder os
til ... Hvad betyder det at
være i verden og samti-
dig ikke være af verden?«
Citat fra bogens forord

168 sider
149,95 kr.

»Det er med Jesus som det primære ek-
sempel, at A.K. Ipsen har forfattet dette
lille mesterværk. En vejledning og en op-
muntring til at leve i verden uden at lade
sig opsluge eller forføre af verden.«

Tro & Mission

Lohse | LogosMedia | Credo | Fokal | Kolon | Refleks
Forlagsgruppen Lohse · 75 93 44 55 · info@lohse.dk lohse.dk

**ARVEN
ER DIN
STAFET
TIL
LIVET**

– gi' den videre

Læs mere på WWW.DLM.DK/ARV

STIG ANDREASEN ►► Trods den erfaring, jeg allerede har som pensionist, er der rigtig meget at hente i denne fine lille bog

Gode refleksioner om livet som pensionist

BOGANMELDELSE
AF STIG ANDREASEN
PENSIONERET EFTERSKOLE-
LÆRER

Johan Schmidt Larsen:
Tredje halvleg
Lohse 2019

120 sider – 149,95 kroner

Her gik jeg og troede, at jeg som forholdsvis rutineret pensionist egentlig havde klaret overgangen fra arbejdsliv til livet som fuldtids-pensionist ganske godt og uden de store problemer, og at jeg da slet ikke havde brug for vejledning for at klare den del af seniorlivet. Bogen *Tredje halvleg* skal da heller ikke på den måde ses som en decideret vejledning, men snarere som refleksioner over, hvordan man kan tage hul på tilværelsen som pensionist og få det bedst mulige ud af tredje halvleg. Og så må jeg indrømme,

at trods den erfaring, jeg allerede har som pensionist, er der rigtig meget at hente i denne lille fine bog. I starten får vi lidt mere praktiske råd for ny-pensionister. Råd, som vi kan være tilbøjelig til at tage som selvfølge- ligheder. Det gælder blandt andet det med at få en strukturet hverdag med tid til hob- byer, børn og børnebørn og tjeneste i menigheden, men også at have styr på økono- mien, vigtigheden af at lave testamente og have styr på de praktiske ting omkring ens egen begravelse! – og så måske det vigtigste: Sørg for at sætte tid af til Gud. Forfatteren, Johan Schmidt Larsen (JSL) berører også emner som Kærlighed og sex, Lev sundt – lev længe samt Kunsten at blive ældre. Alt sammen fine og gode ting, der giver stof til efter- tanke. Bogen bliver rundet fint af med et par afsnit, hvor JSL på en dejlig, ligefrem måde behandler den sidste tid af livet, og hvordan vi skal for- holde os til det faktum, at vi – og vores kære – skal dø.

Troen har ikke bare betydning for livet her og nu, men det har den ikke mindst den dag, vi skal dø. Med citater og uddrag fra sange og salmer og forskellige kendte personer bliver troen og håbet sat i relief. Efter at have læst bogen sidder jeg tilbage med en

følelse af glæde, taknemmelighed og håb. Glæde og taknemmelighed over at have fået lov til at leve som pensionist i et velfun- gerende samfund som det danske, og glæden og håbet fylder mig, når jeg ved at jeg som himmelborger har no- get langt bedre i vente.

MINDEORD ►

Marie Hansen blev kaldt hjem til Jesus den 13. maj 2019, 76 år gammel. Hun sov stille ind på Hospice-Sønderjylland i Haderslev, mens der blev sunget: Ræk mig hånd, når øjet brister! Sig: vi går til Paradis! Marie var omsorgsfuld, kærlig og vis. Da hun som 47-årig i 1990 blev ramt af alvorlig brystkræft med mange hårde sygdomsperi- oder, måtte hun stoppe som jordemoder. Marie blev salvet og bedt for i begyn- delsen af sygdomsforløbet – og fra da af kunne hun sige: "Sygdommen er lagt i Guds hånd – det er hans bord". Hun var meget afklaret om sin situation og sagde til sidst: "Jeg skifter jo bare adresse". I 2013 flyttede hun fra Bylderup-Bov til Haderslev, og med sit stærke vidnes- byrd kom hun til at betyde meget for os i missionshus

og bibelkreds. I 2006 havde Marie den sorg at miste ægtefællen Thomas. Hun efterlader sig datteren Lillian med familie. Marie blev begravet fra Burkal Kirke, hvor pastor Jensen talte ud fra 1 Kor 15 og Åb 21,5. Mindesamværet sluttede med, at barnebar- net Cecilie sang: *Dristig nu, mit bange hjerte*.

Æret være Maries minde.

Ingeborg Trans og Karen
Margrethe Debel-Hansen
Haderslev

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Hvis det er læn- gere end 1.000 anslag inklu- sive mellemrum, forbehol- der redaktionen sig ret til at forkorte det.

KLIP ►

Salmernes Bog i bøn og lovsang

AF CHRISTIAN ENGMARK
MUSIKKONSULENT
I MAGASINET BUDSKABET

Lovsang er ikke en be- stemt musikalsk genre, en følelse eller en særlig sindsstemning. Lovsang er den sang, der skabes og synges i taknemmelighed over det, Gud har gjort for os. Der er blevet sunget lovsange, så længe men- nesker har troet på Gud. Salmernes Bog sætter med sine lovsange ord på Guds egenskaber, på hans væsen og hans velgernin- ger. Mange af salmerne flytter fokus fra menne- sket over på Gud. Det bør vores lovsang også gøre. Gud opfordrer sit folk til

tilbedelse og lovprisning. Ikke fordi han har brug for lovsangen for derved at blive mægtigere. Den hø- jeste er almægtig i kraft af sig selv, men han opfordrer os til at synge og spille, fordi vi har brug for det. "Det er godt at takke Her- ren og at lovsynge dit navn, du den Højeste" (Sl 92,2). Når vi lovsynger, kan det blive lettere for os at se, at han er stor! Det er godt for os at pri- se ham – simpelthen. I lov- sangen giver vi Guds kærlighed plads i vores hjerter, og Helligånden kan bruge sangene til at røre ved os. Når vi lovsynger Gud, bøjer os for ham, åbner os for ham. Som en bøn på vers. Årgang 2019, nr. 3, side 15.

LEDER ►

Vi forsager Djævelen

ER DET RIMELIGT, at Onkel Reje i en forestilling for børn i Cirkus Summarum spørger børnene: "Kunne I tænke jer at blive satanister?" Det spørgsmål stiller Indre Missions formand Hans-Ole Bækgaard med god grund. Han oplevede selv epi- soden som deltager i en forestilling sammen med sin fem-årige datter. Han har nu rejst debatten, hvor han har fået opbakning fra blandt andet generalsekre- tærene Søren Skovgaard Sørensen (LM) og Mikael Arendt Laursen (KLF). Sidstnævnte mener, at Dan- marks Radio bør stoppe samarbejdet med Onkel Reje og fjerne ham fra tv-kanalen Ramasjang. Sagaen blev taget op i Aftenshowet i DR med gæ- sterne Onkel Reje alias Mads Geertsen, finansmini- ster Nicolai Wammen og filminstruktør Lotte Svend- sen som gæster. Det deprimerende i deres samtale var, at de slet ikke kunne tage sagen alvorligt. "Det er jo humor, og det kan børn sagtens håndtere," sagde for eksempel finansministeren. Journalister- ne i programmet forsøgte spagfærdigt at stille nogle kritiske spørgsmål, men fik ikke et ben til jorden i den muntre atmosfære i studiet.

MON DET HAVDE været en lige så uforpligtende snak, hvis Onkel Reje i stedet havde spurgt børnene: "Kunne I tænke jer at blive ISIS-soldater?" Selvfølgelig ikke. Det ville have rejst et ramaskrig – og fuldt berettiget. Når talen om satanisme og Satan bliver mødt med et skuldertræk i dag, skyldes det, at Satan er skrevet ud af virkeligheden i vores "oplyste" tidsalder. Og det er sagens dybe alvor. De fleste mennesker i dag tror ikke på Satans eksis- tens og derfor selvfølgelig heller ikke på, at hans for- mål som "Guds modstander" er at forføre mennesker bort fra troen på Gud. Men når man vælger at overse en modstander og slet ikke tager ham alvorligt, har man jo netop på forhånd gjort sig selv voldsomt sår- bar over for hans angreb. Blandt andet derfor har Sa- tan så stor magt i dag.

"VI FORSAGER DJÆVELEN" bekender vi i indledningen til trosbekendelsen. Spørgsmålet er, om vi som troens folk tager det alvorligt. I vores fællesskaber vil vi nok være enige om, at Satan eksisterer, og at han er aktiv i dag. Men er det reduceret til at blive teoretisk viden? Hvad betyder denne erkendelse for hverdagen? Har vi reelt også skrevet Satan ud af virkeligheden? Hvad vil det sige at forsage Djævelen? Katekis- mus Updated forklarer det sådan: "Det vil sige: Jesus Kristus har sejret over Djævelen. Derfor siger jeg nej til Djævelen og alt, hvad der kommer fra ham, uanset hvordan det møder mig." Satan er en virkelighed. Han skal tages alvorligt og bekæmpes! Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

LÆS PÅ DLM.DK ►

Koordinator for frivillige

Kirken ved Sørerne i Silkeborg har ansat Maria Pahus Nissen som børne- og frivilligkoordinator. Hun skal sparre med de mange frivillige og være med i arbejdet blandt børn og unge.

dlm.dk/nyt

Bibelskoleelever i praktik

En flok studerende fra Tabor Evangelical College i Sydetiopien har været udsendt tre uger som "sommerevangelister" blandt deres muslimske landsmænd.

dlm.dk/nyt

Bed nådegaverne frem

24/07/2019 | SØREN SKOVGAARD SØRENSEN, GENERALSEKRETÆR

LM har fire kerneværdier, som vi ønsker skal kendetegne LM. Den 4. kerneværdi hedder "Nådegaver i funktion", og netop nu oplever vi et konkret behov for at synliggøre specielt to nådegaver, som kan frembære det enkle vidnesbyrd om Jesus. Det er nådegaverne til at være profet og evangelist. Vi er godt stillet med prædikanter i LM. Vi har væsentlig færre folk med profet- og evangelistnådegaven. Måske har vi flere, end vi ved af ...

dlm.dk/blog

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

LUTHERSK MISSION

13 | 16. AUGUST 2010
ÅRGANG 119

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

► Vi bør opmuntre de forfulgte kristne og holde øjnene åbne for, at evangeliet kan have fremgang selv under de vanskeligste forhold

Karl Haahr

TEMA

Sange og tro;
I Bibelen har sang en stor betydning. Lige fra Davids salmer i Det Gamle Testamente til lovsangen på den nye jord. Men også her på jord kan sange være med til at forny og bevare troen

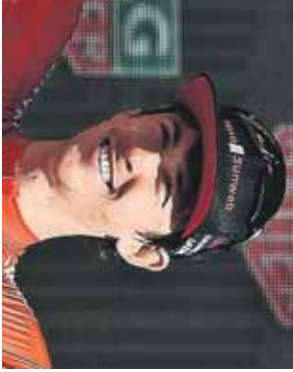
6-7

FOTO: AMALIE PUGGAARD POULSEN

Sofie fik et personligt forhold til Gud, mens hun gik på gymnasiet. En veninde fra KFS hjalp hende på vej

3

Chad Haga er professionel cykelrytter. Han ønsker at leve, så han peger på Gud i cykelmiljøet

5

Kirken beskyldes ofte for at være seksikseret, men det er samfundet, der er blevet det, mener Peter Edlef Nissen

4